

آخرین اثر رسمی گروه پینک فلوید

رودخانه بی پایان

وقتی پالی سامسن همسر دیوید گیلومر برای اولین بار در صفحه توئیتر خود خبر از انتشار آلبوم جدید گروه پینک فلوید داد، خیلی از طرفداران موسیقی راک برای شنیدن این آلبوم که بعد از گذشت دو دهه که آخرین آلبوم این گروه رسماً منتشر شد، روزشماری می‌کردند.

در ویدئویی که از وب‌سایت رسمی پینک فلوید بخش شد، دیوید گیلومر و میک میسون «Endless River» که قرار بود روانه بازار شود، را دامه آلبوم قبلی پینک فلوید و همچنین دامه کارهای ناتمام ریچارد رایت دانستند و دیوید گیلومر این آلبوم را آخرین اثر رسمی گروه پینک فلوید معرفی و هدف این آلبوم را ادای دین به ریچارد رایت عنوان کرد.

حال و هوای «رودخانه بی پایان» دنباله پینک فلوید در دهه ۷۰ است. تمام تلاش گیلومر و میسون برای ادامه این مسیر دشوار در موزیک‌ها مشخص است.

در سال ۱۹۶۵ «Syd Barrett» پینک فلوید را به همراه دیگر اعضای گروه پایه‌گذاری کرد. در آن زمان شاید هیچکس فکرش را هم نمی‌کرد که چند جوان که تازه بیست سالگی را پشت سر گذاشته بودند، روزی دنیای بزرگ موسیقی راک را متحول کنند و به جریانی در موسیقی راک تبدیل شوند.

بعد از این که سید برت به دلیل مصرف بی‌رویه مواد مخدر و اختلالات روانی از گروه کنار گذاشته شد راجر واترز به رهبر گروه

تبدیل شد. واترز را کاستار باغی و معترض دهه ۷۰، سیاسی‌ترین عضو گروه پینک فلوید بود که اکثر آثارش رنگ و بویی سیاسی، اجتماعی و اعتراض‌آمیز داشتند.

آلبوم «Animals» که یکی از سیاسی‌ترین آلبوم‌های پینک فلوید محسوب می‌شود، حاصل بلندپروازی و طغیان درونی بود، «حیوانات»، طبقات مختلف جامعه را به صورت انتقادی مورد خطاب قرار می‌داد.

پینک فلوید در اواسط راه دچار حاشیه‌شد، تا جایی که ابتدا ریچارد رایت از گروه کناره‌گیری کرد و بعد از آن راجر واترز گروه را برای همیشه ترک کرد.

بعد از آن گروه با تلاش‌های گیلومر به کار خود ادامه داد ولی در

دهه ۹۰ فعالیت آن به طور کامل متوقف شد تا این که در سال ۲۰۰۵ در کنسرتی خیره‌برنده اعضای گروه بعد از حدود دو دهه در کنار یکدیگر قرار گرفتند تا یکی از بزرگ‌ترین اتفاقات دنیای موسیقی در قرن ۲۱ رقم بخورد. این اتفاق بار دیگر در سال ۲۰۱۰، دو سال پس از مرگ ریچارد رایت (کیبوردیست گروه)

در لندن و در تور «the wall» راجر واترز افتاد. این کنسرت باعث شد، طرفداران پینک فلوید امیدوار به همکاری دوباره واترز با پینک فلوید در آلبوم تازه‌شان باشند و «Endless River» را شروع دوباره همکاری آنان بدانند، اما «رودخانه بی پایان» بدون حضور راجر واترز منتشر شد تا همچنان تکرار همکاری‌های جاودانه آنان در خاطرات باقی بماند.

پینک فلوید با نیم قرن فعالیت در حوزه موسیقی و خلق آثاری بزرگ و ماندگار، به کار خود پایان داد اما موسیقی و پژواک‌های ماندگار این گروه افسانه‌ای برای همیشه در روح و یاد تمام کسانی که با پینک فلوید زیست کرده‌اند، مانند رودخانه‌ای بی‌پایان جاری است.

بررسی تاریخچه موسیقی کلاسیک جهان

شاهین فرهت: منظور از «موسیقی کلاسیک»، آثار نوشتاری است که دارای فرم، قانون و سازهای مشخص است و از مرزها گذشته، هر ملتی دارای یک موسیقی محلی، فولکلور و شهری است که منحصر به خود آن مرز و بوم است.

آغاز قرن نهم میلادی را می‌توان با آغاز هنر «چند صدایی» همزمان دانست؛ بنابراین، سابقه آهنگسازی در فرهنگ‌های مختلف اروپایی به صدها سال پیش بازمی‌گردد. نوع آهنگسازی که امروزه شناخته شده است، با فرم‌هایی که از ابتدا در آنجا نوشته شده، ارتباط دارد. قرن چهاردهم میلادی آغاز «هنر جدید» بود، زیرا آهنگسازی از فرم‌های بسیار ساده، پیچیده‌تر شده و هنر «چند صدایی» جایگزین هنر «دو صدایی» شد. در دوران رنسانس (قرن پانزدهم)، تولدی دیگر در هنر موسیقی پدید آمد و زمینه ایجاد سبک «باروک» فراهم شد.

دوران «باروک» (از ۱۶۵۰ تا ۱۷۵۰ میلادی)، آغازگر سبک موسیقایی است که امروزه آن را «موسیقی کلاسیک» می‌نامیم. در این دوران، موسیقی دانان برجسته‌ای چون «باخ»، «ویوالدی»، «هنسل» و «موتسارت» با آثار خود، تحولی را در فرهنگ موسیقایی اروپا ایجاد کردند که در یک تقسیم‌بندی، می‌توان آن را به چهار فرهنگ «آلمانی»، «ایتالیایی»، «روسی» و «فرانسوی» تقسیم کرد؛ در این میان، خورشید فرهنگ «آلمانی» و «ایتالیایی»، پر فروغ‌تر از دو فرهنگ دیگر است. پس از این دوران به سال‌های بسیار مهمی در تاریخ «موسیقی کلاسیک» می‌رسیم که پنجاه سال (۱۷۵۰ تا ۱۸۰۰ میلادی) به طول می‌انجامد. در این دوران، رشته آهنگسازی، موسیقی هموفونیک و ارکستر سمفونیک تولید شد و «تمبر صدایی» مورد استفاده قرار گرفت. منظور از «تمبر صدایی»، سازی است که از نظر هارمونی و چند صدایی بسیار تأثیرگذار است. در این دوران، بزرگان موسیقی جهان، مانند «هایدن»، «موتسارت» و «بتهوون» قرار دارند. «موتسارت» و «بتهوون» را با «حافظ» - در شعر فارسی - مقایسه می‌کنند، زیرا «حافظ»، به عنوان یک اوج در فرهنگ فارسی محسوب می‌شود که میراث شعر شاعران پیش از خود را به کمال رساند؛ همانطور که «بتهوون» نیز، از پشتوانه و میراث استادان پیش از خود استفاده کرد و بزرگ‌ترین آثار موسیقی کلاسیک جهان را پدید آورد.

از ۱۸۰۰ تا ۱۹۰۰ میلادی، دوران «مانتیک» در تاریخ موسیقی آغاز می‌شود؛ دوره‌ای که در آن موسیقی خصوصی‌تر به نظر می‌آید و به نحوی، تکامل‌گراست. با آغاز قرن بیستم، سه عامل سبب می‌شود تا هنر موسیقی تغییر کرده و در این میان پرورده؛ عامل نخست، جنگ جهانی اول و وجود «واگنر» بود که هارمونی را به خود رساند، عامل دوم، رکود اقتصادی بود که باعث ایجاد هنر مدرن شد و عامل سوم، رشد تکنولوژی و اختراع برق بود که بر هنر موسیقی تأثیر بسیاری نهاد، چنان که می‌توان گفت هیچ هنری به اندازه موسیقی بالکنتر بیسته‌اشتی نکرده. در پس این تغییرات، موسیقی «مدرن» به وجود آمد که تاکنون ادامه دارد. از این نظر موسیقی غرب تا حدی، اشباع شده است.

سعید بیابانکی رئیس «دفتر ترانه و سرود» حوزه هنری

غالب ترانه‌های امروز ارزش ادبی ندارد

سعید بیابانکی
طهری

سعید بیابانکی مسئول «دفتر ترانه و سرود» مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری است. با او درباره فعالیت‌های این دفتر به عنوان پایگاه دفاع از ارزش‌های هنر و ادبیات انقلاب اسلامی متناسب با ارزش‌های اسلامی گفتگو کردیم. او به عنوان شاعر آشنا با اصول و میراث انقلاب اسلامی و طبقه مهمی را در تولید کلام و ترانه فاخر بر عهده گرفته است.

«بانک ترانه» است. او همچنین با اشاره به اجرای برنامه‌های دیگر با عنوان «صدای تازه» در دفتر ترانه و با مشارکت دفتر موسیقی حوزه هنری، اظهار کرد: هدف از اجرای این جشنواره شناسایی صداهای خوانندگان جوان و گمنامی است که تا به حال فرصتی برای بروز و ظهور نداشته‌اند.

این جشنواره هم با همکاری مرکز موسیقی حوزه هنری برگزار می‌شود و آثار منتخب داوران به عنوان صدای برتر معرفی می‌شوند و همچنین مراسم پایانی توسط صدا و سیما پوشش داده می‌شود و آلبوم صوتی صداهای برتر نیز در مرکز موسیقی حوزه هنری تولید می‌شود.

رئیس «دفتر ترانه و سرود» با گلایه از انحصار طلبی در موسیقی پاپ کشور مخصوصاً در سال‌های اخیر گفت: متأسفانه حق پخش و انتشار آلبوم‌های موسیقی در دست عده محدودی است و نگاه سلیبیک‌های در این بخش باعث محدود شدن تولید آثار افرادی خاص در بخش موسیقی است. این اتفاق در موسیقی پاپ بیشتر افتاده است و یکی از اهداف مادر حوزه ترانه و سرود بها دادن به هنرمندان جوانی است که با وجود کیفیت بالای آثار و محتوای با ارزش، مظلوم واقع شده‌اند و در این چرخه خاص جایی ندارند.

سعید بیابانکی در ادامه از جوانان هنرمندی که صدای آنان تاکنون شنیده نشده و نتوانسته‌اند به جایگاه مناسبی دست پیدا کنند، حمایت کرد و افزود: این عزیزان باید امیدوار باشند و منتظر روزهای خوب و خبرهای خوب باشند تا با حمایت حوزه هنری به جایگاهی که استحقاق آن را دارند، برسند.

رئیس «دفتر ترانه و سرود» همچنین از طراحی سایت «بانک ترانه» خبر داد و گفت: پیش از شروع به کار نیاز به گذراندن مراحل اداری و گرفتن چند مجوز از مراجع قضایی داریم. به گونه‌ای که ترانه‌سرایی که دوست دارند آثارشان اجرا شود، مکلف به ثبت آثارشان در این سامانه شوند و شرکت‌های تولید آلبوم هم برای تهیه کلام و شعر مناسب صرفاً به این سامانه مراجعه کنند. برای حمایت از حقوق مؤلفان نیز می‌توان ترتیبی اتخاذ کرد که دسترسی به شعرهای سامانه نیز صرفاً در اختیار شرکت‌های تولید آلبوم باشد.

این بانک می‌تواند در جهت تمرکززدایی گامی مؤثر باشد و به شنیده شدن صداهای رسا و قابل‌اعتنایی که از تهران دور هستند منجر شود، کسانی که در گوشه و کنار این سرزمین به درستی و صلابت شعر می‌سرایند و کسی آن‌ها را نمی‌شنود. طبیعتاً این میدان دادن به همه استعدادها باعث معرفی چهره‌های جدید و صداهای تازه خواهد شد، صداهایی که نام‌های تکراری نقش بسته بر پشت جلد آلبوم‌های موسیقی مجالی برای شنیده شدن به آن‌ها نداشته است.

وی دلیل روی آوردن برخی هنرمندان و علاقه‌مندان به مجاری غیر قانونی و رسانه‌های غیر رسمی را ساختار شکنانه بودن موسیقی به لحاظ کلام و نوع موسیقی دانست و حضور در این فضا را برای دیده شدن بیشتر و در برخی موارد خودنمایی دانست.

رئیس «دفتر ترانه و سرود» در پاسخ به این سؤال که چرا به شاعران یا ترانه‌سرایی که با خواننده‌های بیرون از کشور همکاری دارند خوانندگانی که نه تنها باعث پیشرفت فضای هنری و فرهنگی کشور نیستند بلکه ضربه زنده هستند - بیشتر پرداخته می‌شود و با اقبال بیشتری از سوی رسانه‌ها مواجه‌اند، اما این اتفاق برای هنرمندان کمتر دیده شده که داخل کشور فعالیت دارند نمی‌افتد، گفت: این تفکر قبلاً در رسانه بوده است و رسانه ملی حوزه‌های مربوطه باید جوابگو باشند و تدبیری برای این معضل بیندیشند.

رئیس «دفتر ترانه و سرود» هدف حوزه هنری را تولید محتوا به عنوان اصلی‌ترین رکن موسیقی و تولید آثار با ارزش، شناخت و وفاداری به ریشه‌های فرهنگی و ارزش‌های اسلامی دانست و برای پیش بردن اهداف از جبران کم‌کاری در گذشته و برداشتن گام‌های جدی‌تری در همین زمینه خبر داد.

بیابانکی معتقد است: متأسفانه سرایش و تولید آثار و پخش آن در بازار توسط بخش خصوصی با اهداف حوزه همخوانی ندارد و از نظر مافضای شکل گرفته در سال‌های اخیر به لحاظ شکل و نوع ترانه غیر قابل قبول است و فضای غالب به لحاظ ادبی فاقد ارزش است زیرا در حال حاضر فضای غالب ترانه‌های کشور عاشقانه است در حالی که می‌توانیم با موضوعات مختلف همچون مذهبی، آیینی، انقلابی، دفاع مقدس و اجتماعی و... هم ترانه داشته باشیم.

رئیس «دفتر ترانه و سرود» برنامه «قول و غزل» را یکی از همین تصمیمات دانست و گفت: «قول و غزل» با هدف پوشش طیفی از شاعران گمنام و خوانندگانی که کمتر دیده می‌شوند راه‌اندازی شده است و قرار ما بر این است که هر ماه در یک استان این مراسم برگزار و کل سطح کشور پوشش داده شود.

وی این برنامه را متنوع دانست و افزود: «قول و غزل» موسیقی پاپ تا موسیقی سنتی را شامل می‌شود.

در ادامه، سعید بیابانکی «بانک ترانه» را یکی از اقدامات مهم برای حمایت از شاعران و ترانه‌سراهای جوان و کمتر دیده شده دانست و گفت: «بانک ترانه» با هدف امکان دادن به کسانی است که یا دسترسی ندارند یا خارج از کشور هستند، آن‌ها می‌توانند با ورود به این بانک اینترنتی آثار خود را به ثبت برسانند و از حمایت و ثبت قانونی حوزه بهره‌مند شوند تا در صورت ختم‌شدن بپایان

آثار به لحاظ محتوای ارزشی حوزه‌ها از آثار آنان در جاهای مختلف مثل صدا و سیما استفاده شود، همچنین معرفی آنان به شرکت‌های معتبر برای ساخت آلبومشان، یکی دیگر از اهداف

خبر روز

فریدون شهبازیان: فعالان موسیقی عاشورایی از تقلید نامناسب بپرهیزند

فریدون شهبازیان در نخستین نشست هم‌اندیشی هنرمندان موسیقی شهرستان ری گفت: فعالان حوزه موسیقی آیینی و عاشورایی باید برای آثار خود با موسیقیدانان مشورت و از تقلید ملودی‌های نامناسب بپرهیز کنند. هنر جوان موسیقی بدانند که دست یافتن به موسیقی فاخر بسیار سخت و دشوار است و فقط با تمرین زیاد، صحیح و توجه به اصول موسیقی میسر خواهد بود.

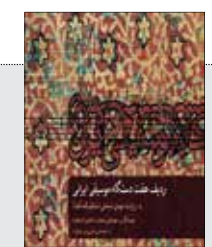
وی کار در موسیقی سنتی را بسیار دشوارتر از موسیقی پاپ عنوان کرد و افزود: هنر موسیقی در ذات خود مبارک و قابل احترام است ولی آنچه این هنر را به ابتدال می‌کشاند، ریتم و متن نامناسب اشعار است.

این آهنگساز برجسته با اشاره به تولید سمفونی‌های متعدد برای بزرگان دین و با روزهای مذهبی و ملی، تأکید کرد: متأسفانه آثار تولید شده در شأن این بزرگان و رویدادهای مهم نیست و از آنجایی که اغلب بدون متن هستند، تأثیرگذاری مطلوب ندارند.

وی با اشاره به اهمیت توجه به حوزه موسیقی آیینی و عاشورایی تأکید کرد: فعالان این حوزه باید برای آثار خود با موسیقیدانان مشورت و از تقلید ملودی‌های نامناسب بپرهیز کنند.

اجرای آینده

ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی منتشر شد

ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی، به روایت صلحی و با نت‌نگاری مخبر السلطنه که در این کتاب چاپ شده است، معتبرترین روایتی است که بدون هیچگونه تحریف یا تغییر مستقیماً از منابع دست‌اول یعنی آقاعلی کبیر و آقا مطلب و میرزا عبدالله منتقل شده است.

ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی به روایت مهدی صلحی (منتظم‌الحکما) و نغمه‌نگاری مهدیقلی هدایت و با مقدمه‌های صفت‌نویس منتشر شد. در پویش صفت، موسیقیدان شاخص ایرانی در بخشی از مقدمه این کتاب آورده است: «در حدود سال ۱۳۵۰ شمسی استاد حسن مشجور در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی در مورد تبدیل دوازده مقام به هفت دستگاه فرمود: این گوشه‌ها و ردیف هفت دستگاه موسیقی فعلی ایران را شخص به خصوصی اختراع یا جعل نکرده، بلکه از ایام باستان به مرور ابداع شده، نسل به نسل گشته و تکامل یافته است. منتها در زمان قاجار به، به دلیل این که ایل قاجار ریشه آذری داشته و در نتیجه روابط مستحکمی که با قفقاز وجود داشته، استادان موسیقی ایرانی تقسیم‌بندی الحان و نغمه‌های موجود را تحت تأثیر اندیشه آذری به صورت هفت دستگاه (یعنی هفت مجموعه متجانس و هماهنگ) برقرار کردند.

در این باره استاد مشجور توضیح بیشتری ندادند و مابودن اظهار نظر خاصی، برای حفظ امانت، نظر آن بزرگوار را عیناً نقل کردیم به این امید که مورد عنایت و بررسی پژوهشگران قرار گیرد.» این کتاب را نشر ماهور در ۴۱۵ صفحه و با قیمت ۵۵ هزار تومان منتشر کرده است.

عکس نوشت

صدای مناظر مخدوش در راه است

ماتی جعفرزاده در مقام آهنگساز و نویسنده، داستانی در بیست و شش تکه برای چهار نوازنده و دو روی نوشته است. «صدای مناظر مخدوش» روایتگر قصه زنی است که در مقابل آینه نشسته و از زندگی و تمهایی هایش می‌گوید. رؤیا تیموریان و پروش نظریه راویان این داستان هستند. علی جعفری پویان، سهراب برهنندی، گلنار شعاری و آتنا اشنیانی هم به عنوان نوازنده این گروه را همراهی می‌کنند. علی صمدپور ناشر اثر مؤسسه خرد برنامه مفصلی برای این آلبوم دارند و قرار است آن را با طراحی ویژه سی‌دی و پارکتیور و داستان با هم در یک بسته منتشر کنند.